

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ק"י ע"ב

פרשת בהר

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"י ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

חלק י"ז עמו.

תרגום לעברית

ולא תגלה ערותה הנה - קרוב, שכל העריות שקולים לעבודה זרה של כל הצדדים האחרים, עליהם נאמר (בראשית י) מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם. וכתוב, לשנתם בארצותם בגויהם. כי שם כלל ה' שפת כל הארץ ומשם הפיצם ה'. וכל מי שמקריב שום קרבן לצדדים האחרים, הקדוש ברוך הוא מפרישו משמו, ואין לו חלק בשמו, שהקדוש ברוך הוא בחר ב'שֵׂרָאֵל מכל שאר אמות, והו' שכתוב ובך בחר ה'. וחלקם מהם לחלקו, והו' שכתוב (דברים לב) כי חלק ה' עמו.

טקסט הזוהר

ובגין דא יתיב לון אורייתא משמיה. (שמות ג) זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר, והא אוקמוה י"ה עם שמי, שס"ה. ו"ה עם זכרי, רמ"ח. בכל מצוה ומצוה, קשיר לון ל'שֵׂרָאֵל ב'שֵׂמִיָּה, למהוי כל אבר ואבר דלהון, חולק עדכיה ואחסנתייה. ובגין דא זוכח לאלהים יחרם וגו'.

וְלֹכַן נָתַן לָהֶם תּוֹרָה מִשְׁמוֹ. (שמות ג) זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ, יי'ה עִם שְׁמִי - שִׁס'ה. ו'י'ה עִם זִכְרִי - רמ'ח. בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה קוֹשֶׁר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמוֹ, לְהִיּוֹת כָּל אֵיכָר וְאֵיכָר שְׁלָהֶם חֶלֶק גּוֹרְלוֹ וִירְשָׁתוֹ, וְלֹכַן זִבַּח לְאֱלֹהִים יִחְרָם וְכו'.

טקסט הזוהר

צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְשִׁתְּפָא לִי'י', בְּהִלִּיכָה דְלֵהוֹן, בְּהִקְיִץ דְלֵהוֹן. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (משלי ו) בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ בְּשֹׁכְכְךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךָ. קָם הָהוּא תִּלְמִידָא וְאַשְׁתַּטַּח קַמִּיהָ, וְאָמַר זִכָּאָה אִיהוּ חוֹלְקִיהָ, דִּמְאֵן דְּזָכִי לְמִשְׁמַע מְלִין אֲלִין, כְּלָהוּ שֵׁם יי' בְּכָל סִטְרָא, וְלֹא נָפִיק מִיָּה לְבָר בְּכָל סִטְרוֹי. (ע' כ רעיא מהימנא) (כ' ט ע'א פקודא להקריב וכו')

תרגום לעברית

צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְשִׁתְּפָא אֶת ה' בְּהִלִּיכָתָם, בִּיקִיצָתָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (משלי ו) בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ בְּשֹׁכְכְךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךָ. קָם אוֹתוֹ תִּלְמִיד וְהִשְׁתַּטַּח לְפָנָיו וְאָמַר: אֲשֶׁרִי הוּא חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שְׁזוֹכָה לְשִׁמְעַ דְּבָרִים אֱלֹה, כָּלָם שֵׁם ה' בְּכָל צַד, וְלֹא יוֹצֵא מִמֶּנּוּ הַחוּצָה בְּכָל צִדְדוֹ. (ע' כ רעיא מהימנא).

טקסט הזוהר

(ויקרא כה) וְכִי תֹאמְרוּ מָה נֹאכַל וְגו', רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (תהלים לז) בְּטַח בַּיְי' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכָן אֶרֶץ וְרַעַה אֱמוּנָה. לְעוֹלָם בַּר נֶשׁ יִהְיֶה זֹהִיר בְּמֵאֲרִיָּה, וַיִּדְבֹּק לְבִיָּה בְּמִהְיִמְנוּתָא עֲלָאָה, בְּגִין דִּיהוּי שְׁלִים בְּמֵאֲרִיָּה. דְּכַד יְהוּי שְׁלִים בִּיָּה, לֹא יִכְלִין לְאַבְאָשָׁא לִיָּה כָּל בְּנֵי עֲלָמָא.

וכי תאמרו מה נאכל וגו'. רבי יהודה פתח, (תהלים לז) בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה. לעולם יהיה בן אדם זהיר ברבוננו, וידבק לבו באמונה העליונה כדי שיהיה שלם עם רבוננו. שפשיהיה שלם עמו, לא יוכלו להזיקו כל בני העולם.

טקסט הזהיר

תא חזי, בטח בי' ועשה טוב, מאי ועשה טוב. אלא הכי תנינו, בעובדא דלתתא, יתער עובדא דלעילא. והא אוקמוה, ועשיתם אותם, כביכול, אתון תעבדון להון, בגין דבההוא אתערותא דלכון דאתון עבדין לתתא, אתער לעילא ועל דא ועשה טוב כתיב, ואין טוב, אלא צדיק, דכתיב (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב. כיון דאתון עבדין האי, ודאי האי טוב יתער, כדין שכן ארץ ורעה אמונה, וכלא חד.

תרגום לעברית

בא ראה, בטח בה' ועשה טוב, מה זה ועשה טוב? אלא כך שנינו, במעשה שלמטה מתעורר מעשה שלמעלה. והרי פרשוה, ועשיתם אתם - כביכול אתם תעשו אותם, משום שבאותה התעוררות שלכם שאתם עושים למטה, מתעורר למעלה, ועל זה כתוב ועשה טוב, ואין טוב אלא צדיק, שכתוב (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב. כיון שאתם עושים את זה, ודאי שהטוב הזה יתעורר, ואז שכן ארץ ורעה אמונה, והכל אחד.

טקסט הזהיר

שכן ארץ, ארץ עלאה. דהא לית לה בעלמא, דיכול למשרי בהדה, עד דיתער האי טוב לגבה, כיון דיתער ליה, כביכול הוא עביד ליה, וכדין שכן ארץ, שרי בגווה, איכול איבה, אשתעשע בהדה. ורעה אמונה, דא ארץ וכלא חד כמה דאת אמר (תהלים צב) ואמונתה בלילות. ורעה אמונה, הוי דבר לה בכל רעותה.

שְׁכֵן אֶרֶץ, אֶרֶץ הָעֲלִינָה, שֶׁהָרִי אֵין לָהּ בְּעוֹלָם שִׁיכוֹל לְשָׁרוֹת עֲמָה עַד שִׁתְּעוּרָר הַטּוֹב הַזֶּה אֵלֶיהָ. כִּיּוֹן שִׁמְעוּרָר אוֹתוֹ, כְּכִיכוֹל הוּא עוֹשֶׂה אוֹתוֹ, וְאֵז שְׁכֵן אֶרֶץ, שָׂרָה בְּתוֹכָהּ וְאָכַל פְּרִיָּה, הַשְׁתַּעֲשַׁע עֲמָה. וְרַעָה אֲמוּנָה, זֹו אֶרֶץ, וְהַכֹּל אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (תהלים צב) וְאֲמוּנָתָהּ בְּלִילוֹת. וְרַעָה אֲמוּנָה, הַנְּהִיגָה בְּכָל רְצוֹנָהּ.

טקסט הזוהר

וְאִי לֹא תִתְּעַר לְקַבְּלָהּ, הָאִי טוֹב אֶתְרַחֵק מִנָּה, וְלֹא תִקְרַב בְּהֶדָה, לֹא תִקְרַב לְגוֹ אֶתוֹן נוֹרָא יִקְיִדְתָּא, וְאִי תִקְרַב בְּהֶדָה, בְּדַחִילוֹ, כְּמָאן דְּדַחִיל מִן מוֹתָא. דְּהָא כְּדִין נוֹרָא דְּלִיק, וְאוּקִיד עַלְמָא בְּשִׁלְהוּבוֹי. וְכִיּוֹן דִּאֶתְעַר לְקַבְּלָהּ הָאִי טוֹב, כְּדִין, שְׂאִרִי בְּגוּוֹה, וְלֹא תִדְחַל מִנָּה אֲנִת, כְּדִין, (איוב כב) וְתִגְזֹר אֲמַר וַיָּקָם לָהּ וְעַל דְּרָכֶיהָ נָגַהּ אוֹר.

תרגום לעברית

וְאִם לֹא תִתְּעוּרָר כְּנִגְדָה, הַטּוֹב הַזֶּה מִתְרַחֵק מִמֶּנָּה, וְאֵל תִּתְקַרֵּב אֵלֶיהָ, אֵל תִּתְקַרֵּב לְתוֹךְ כְּבִשָּׁן אֵשׁ יוֹקֶדֶת. וְאִם תִּקְרַב אֵלֶיהָ - בְּפַחַד, כְּמִי שֶׁפּוֹחַד מִן הַמּוֹת, שֶׁהָרִי אֵז הָאֵשׁ דּוֹלֶקֶת וְשׁוֹרְפֶת אֶת הָעוֹלָם בְּשִׁלְהוּבוֹתֶיהָ. וְכִיּוֹן שֶׁמִּתְעוּרָר כְּנִגְדָה הַטּוֹב הַזֶּה, אֵז הוּא שׁוֹרָה בְּתוֹכָהּ, וְאֵתָה אֵל תִּפְחַד מִמֶּנָּה. אֵז - (איוב כב) וְתִגְזֹר אֲמַר וַיָּקָם לָהּ וְעַל דְּרָכֶיהָ נָגַהּ אוֹר.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, בְּנִי מְהִימְנוּתָא מְדַבְּרִי לְהָאִי לְרַעוּתָהוֹן בְּכָל יוֹמָא. מָאן אֵינוֹן בְּנִי מְהִימְנוּתָא. אֵינוֹן דְּמִתְעָרִי הָאִי טוֹב לְקַבְּלֶיהָ, וְלֹא חָס עַל דִּילֶיהָ, וַיִּדְעִי דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא יְהִיב לֶיהָ יְתִיר. כְּמָה דֵּאֵת אֲמַר, (משלי יא) יֵשׁ מִפְּזָר וְנוֹסֵף עוֹד. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּהָאִי אֶתְעַר בְּרַכָּאן לְקַבְּלֶיהָ, וְלֹא יִימָא אִי אֶתָּן הָאִי הַשְׁתָּא, מָאִי אַעֲבִיד לְמַחֵר. אֵלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא יְהִיב לֶיהָ בְּרַכָּאן עַד בְּלִי דִּי, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ.

בא ראה, בְּנֵי הָאֱמוּנָה מְנַהִיגִים אֶת זֹאת לְרִצּוֹנָם בְּכָל יוֹם. מִי הֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה? אוֹתָם שְׁמַעוֹרָרִים הַטּוֹב הַזֶּה כְּנִגְדּוֹ, וְלֹא חָס עַל שְׁלוֹ, וְיִוָּדָעִים שְׁהָרִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לוֹ יוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי יא) יֵשׁ מִפֶּזֶר וְנוֹסֵף עוֹד. מָה הַטָּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁזֶה מְעוֹרָר בְּרָכוֹת כְּנִגְדּוֹ, וְלֹא יֵאמַר: אִם אֶתֵּן אֶת זֶה עַכְשָׁיו, מָה אֶעֱשֶׂה לְמַחֵר? אֲלֵא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ בְּרָכוֹת עַד בְּלִי דֵי, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרוּהָ.

טקסט הזוהר

וּבְגִין כֵּן, וְכִי תֵאמְרוּ מָה נֹאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית וְגו', מָה כְּתִיב. וְצוֹיְתִי אֶת בְּרָכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשִׂת אֶת הַתְּבוּאָה לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים. וְעָשִׂת, וְעָשִׂתָּ מִבְּעֵי לֵיהּ, מֵאִי וְעָשִׂת. אֲלֵא לֹאפָקָא ה', דְּאִית לָהּ שְׁמִטָּה וְנִיחָא, וְלֹא עֲבִיד עֲבִידָתָא. כְּתִיב (שמות טז) רְאוּ כִי יֵי' וְגו' נוֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים וְגו', כְּגוֹנוֹא דָּא וְצוֹיְתִי אֶת בְּרָכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְגו'.

תרגום לעברית

וּמִשּׁוֹם כֵּן, וְכִי תֵאמְרוּ מָה נֹאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית וְגו', מָה כְּתוּב? וְצוֹיְתִי אֶת בְּרָכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשִׂת אֶת הַתְּבוּאָה לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים. וְעָשִׂתָּ?! וְעָשִׂתָּ הִיא צְרִיךְ לְהִיּוֹת! מָה זֶה וְעָשִׂתָּ? אֲלֵא לְהוֹצִיא ה', שֵׁשׁ לָהּ שְׁמִטָּה וּמְנוּחָה וְלֹא עוֹשָׂה מַעֲשֶׂה. כְּתוּב (שמות טז) רְאוּ כִי ה' וְגו', נִתֵּן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים וְגו'. כְּגוֹן זֶה, וְצוֹיְתִי אֶת בְּרָכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְגו'.

טקסט הזוהר

רַבִּי חִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֲזָלִי בְּאַרְחָא, פִּגְעוּ בְּהָהוּא טוּרָא, אֲשַׁכְּחוּ תַרִי גְבִירִי דְהוּוּ אֲזָלִי, אֲדַהֲכִי חֲמוּ חַד בַּר נֶשׁ דְּהָוָה אֲתִי, וְאָמַר לוֹן, בְּמָטוּ מְנִיכּוּ, הָבוּ לִי מְזוֹנָא פְתָא דְנַהֲמָא, דְּהָנִי תַרִין יוֹמִין דְּתַעֲיִנָּא בְּמַדְבָּרָא, וְלֹא אֲכַלְנָא מְדִי. אֲשַׁתְּמִיט חַד מֵאִינוֹן תַרִי גְבִירִי, וְאִפִּיק מְזוֹנִיָּה דְאִיהוּ אֵייתִי לְאוּרְחָא, וְהִיב לֵיהּ, וְאָכִיל וְאֲשַׁקִּי לֵיהּ. אָמַר לֵיהּ חֲבֵרִיָּה,

מה תעביד מן מזונא, דהא אנא ידידי אכלנא. אמר ליה, ומה עלי דידך, אנא אזיל, יתיב גביה והוא מסכנא, עד דאכל כל מה דהוה גביה, וההוא נהמא דאשתאר, יתב ליה לאורחא, ואזיל ליה.

תרגום לעברית

רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים בדרך, פגעו באותו הר, מצאו שני גברים שהיו הולכים. בין כך ראו איש אחד שהיה בא, ואמר להם: בבקשה מכם, תנו לי מזון פת לחם, ששני ימים אלה שתעיתי במדבר ולא אכלתי דבר. נשמט אחד מאותם שני גברים, והוציא מזונו שהוא הביא לדרך, ונתן לו והאכיל והשקה אותו. אמר לו חברו: מה תעשה עם המזון, שהרי אני את שלי אני אוכל? אמר לו: ומה על שלך אני הולך? ישב אצלו אותו עני, עד שאכל כל מה שהיה אצלו, ואותו לחם שנשאר נתן לו לדרך, והלך לו.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קי"א ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אמר רבי חייא, לא בעא קודשא בריה הוא דמלה דא יתעביד על ידן. אמר רבי יוסי דילמא דינא אתגזר על ההוא בר נש, ובעא קודשא בריה הוא לזמנא קמיה האי, בגין לשזבא ליה. עד דהוּוּ אזלי, לאה ההוא גברא באורחא, אמר ליה חבריה, ולא

תרגום לעברית

אמר רבי חייא, לא רצה הקדוש ברוך הוא שדבר זה יעשה על ידינו. אמר רבי יוסי, אולי נגזר דין על אותו איש, ורצה הקדוש ברוך הוא להזמין לפניו את זה כדי להצילו. בעוד שהלכו, התעייף אותו איש בדרך. אמר לו חברו: ולא אמרתי לך שלא תתן לחם

לְאַחַר? אָמַר רַבִּי חֵיָא לְרַבִּי יוֹסִי, הָרִי מְזוֹן עֲמֵנוּ, נָתַן לוֹ לְאָכַל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הִתְרַצָּה לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת הַזְכוּת? נִלְךָ וְנִרְאָה, שֶׁהָרִי בּוֹדֵאֵי בְּצוּרַת פָּנָיו שֶׁל זֶה, הִדְפּוּס שֶׁל הַמּוֹת נֶאֱחָז, וְרַצָּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַמֵּן זְכוּתוֹ כִּדֵּי לְהַצִּילוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.